

mama vertelt een verhaal

De dag is bijna voorbij en Sofie maakt zich klaar om te gaan slapen. Ze heeft zelf haar nachtopon al aangedaan en haar tanden gepoetst. Nu kijkt ze nog even door het raam naar buiten, terwijl ze wacht tot mama haar komt instoppen. Wat wordt het al donker, denkt ze. Daar is de maan ook al. Ze straalt aan de hemel. Dan zal het niet zo lang meer duren voordat ook de sterren er zijn. Dat zijn er zoveel en ze zijn zó klein. Die zijn altijd wat moeilijker te zien dan de maan. Waar komen de sterren eigenlijk vandaan, vraagt Sofie zich af. Ze blijft nog even naar buiten kijken op zoek naar de sterren.

Dan komt mama binnen en vraagt: 'Ben je al klaar om naar bed te gaan, Sofie?' 'Bijna mama, ik stond nog even naar de sterren te kijken.' Mama kijkt nu ook door het raam. 'Waar komen de sterren eigenlijk vandaan, mam?' Ze antwoordt: 'Dat is een mooie vraag. Kom je in bed liggen, dan vertel ik je een verhaal. Over de sterren.' Dat wil Sofie heel graag en ze pakt haar liefste knuffel Konijn en stapt in bed. Wanneer ze samen echt lekker onder de deken liggen en mama de gordijnen heeft dichtgedaan, begint mama haar verhaal.

'Op een plek hoog in de lucht, is een wonderlijk dorpje. In het midden van dat dorp staat een fabriek. Niet zo'n grote, bakstenen fabriek zoals we hier hebben. Dit is een schattig wit fabriekje met zachte muren. Er schijnt veel licht door de ramen naar buiten. Ook komt er licht door de gouden schoorsteen op het dak. Het lijkt wel of de hele fabriek straalt!'

'Weet je wat ze in dat fabriekje maken,' vraagt mama. Sofie luistert aandachtig en schudt haar hoofd. 'Sterren,' gaat mama verder, 'stralende, glinsterende sterren. Die komen zo uit die gouden schoorsteen dwarrelen. Op zoek naar hun eigen plekje in de hemel. Sterren worden gemaakt met magisch Sterrenstof. Niemand weet hoe dat er precies uitziet of wat het is. Dat weten alleen de mensen in Sterrendorp. Zij werken in het lichtgevende fabriekje en kunnen als enige sterren maken.'

Het is even stil. 'Wat een mooi verhaal, mama,' zegt Sofie na een tijdje. 'Ik zou daar wel eens naartoe willen, naar dat magische dorpje. Kan dat denk je?' Mama denkt even na. 'Ik heb erover gehoord, maar waar het precies ligt en of je daarnaartoe kunt, dat weet ik niet.' Sofie zucht. 'Ik zou het wel echt heel graag willen,' fluistert ze dan. 'Dat begrijp ik,' zegt mama. 'Weet je, ik heb een idee. Wanneer je een vallende ster ziet, mag je een wens doen, toch?' Sofie knikt. Opeens begrijpt ze wat mama bedoelt en haar ogen beginnen te glinsteren: 'dan kan ik wensen dat ik naar Sterrendorp en het lichtgevende fabriekje wil!' 'Precies!' glimlacht mama, 'hoe kan dat beter dan bij een vallende ster?'

Mama stopt Sofie nog even lekker in en geeft haar een kus. 'Welterusten lieve Sofie, ga maar lekker slapen en dromen over de sterren.' 'Dank je wel mama. Welterusten.'